

formarbejde vedrørende den civile retspleje, som er i gang i Retsplejerådets regi.

Spørgsmål 8:

Finder ministeren det rigtigt, at det skal afhænge af en fremmødende journalist, om en dørlukning kæres, og vil ministeren overveje at gøre pressens adgang til at kære betinget af, at kravet fremsættes af et medies redaktør og ikke af den fremmødende journalist?

Svar:

Efter lovforslaget får redaktører og redaktionelle medarbejdere – herunder journalister – adgang til at kære afgørelser om dørlukning. Kæreadgangen er betinget af, at den, som kærer, enten selv har været til stede i det retsmøde, hvor spørgsmålet om dørlukning blev behandlet, eller har været repræsenteret ved en anden redaktør eller redaktionel medarbejder fra samme massemedie (forslagets § 1, nr. 7 og 10).

Forslaget om kæreadgang for medierne svarer til udvalgets forslag i betænkning nr. 1330/1997.

Forslaget om, at også en fremmødt journalist kan kære, bør ses i sammenhæng med den foreslåede adgang for de tilstedeværende journalister m.v. til at udtale sig i retten, inden der træffes afgørelse om dørlukning (den foreslåede § 29 c).

Det må formodes, at fremmødte journalister vil træffe beslutning om kære efter retningslinjer, som er fastlagt af de pågældendes redaktioner.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det på den anførte baggrund kunne forekomme unødigt bureaukratisk at stille krav om, at kære skal indgives af redaktøren personligt.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren overveje, om større adgang til åbne døre og færre navneforbud kan forebygge den uheldige tendens, der er, til, at pressen skaber myter, fordi retsmøder er lukkede og retsbøger ufyldstgørende?

Svar:

Efter retsplejelovens § 29 (den foreslåede § 28 a) er retsmøder som hovedregel åbne for offentligheden, og i straffesager kan de involverede personers navne m.v. som udgangspunkt frit refereres i medierne.

Der er imidlertid nogle modstående hensyn – dels hensyn til de involverede personer, dels

hensyn til sagens oplysning eller til fremmede magter – som kan medføre, at hovedreglen om offentlighed bør fraviges efter en konkret vurdering i de enkelte tilfælde.

I betænkning nr. 1330/1997 konkluderede udvalget, at det er nødvendigt at tilgodese de hensyn, som ligger bag reglerne om dørlukning. Det gælder selv i sager, hvor offentlighedens interesse i at få information kan siges at veje særligt tungt, f.eks. i sager om forbrydelser i offentlig tjeneste eller sager om forbrydelser mod det offentlige (betænkningen side 112).

Udvalget foreslog således ingen ændringer af de »materielle« betingelser for dørlukning, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Med hensyn til navneforbud fandt udvalget, at domstolene fortsat i hver sag må veje den enkelte interesse i at få nedlagt et navneforbud op mod offentlighedens interesse i at få oplyst den pågældendes identitet (betænkningen side 114). Udvalget foreslog imidlertid en vis opstramning af reglerne, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Efter forslaget angives det således i loven, hvilke forhold der kan tale imod nedlæggelse af navneforbud, og det foreslås, at navneforbud kun skal kunne nedlægges, såfremt det vil udsætte nogen – vedkommende selv eller f.eks. dennes familie – for en unødvendig krænkelse, hvis den pågældendes identitet bliver afsløret (den foreslåede § 31).

I øvrigt medfører lovforslaget samlet en væsentlig forbedring af massemediernes muligheder for at bringe korrekt og dækkende omtale af retssager. Forslaget vil således medvirke til, at pressen kan undgå at skabe myter.

Spørgsmål 10:

Vil ministeren beskrive reglerne for parters og pressens ret til at udtale sig om skyldsspørgsmålet i straffesager, og vil ministeren overveje at skærpe reglerne for at undgå, at straffesager under efterforskningen procederes i pressen af politiet og forsvarerne?

Svar:

Efter retsplejelovens § 1016 a må ingen, som i embeds medfør er beskæftiget med en straffesag, udtale sig uden for retten til offentligheden angående skyldsspørgsmålet, så længe sagen ikke er pådømt eller bortfaldet.